DE HISTORIE

Februari 2021

Uitgave: Historische Kring Ankeveen 's-Graveland Kortenhoef

BAKKER
Jeroen

Bij bakker Jeroen kunt u van maandag tot en met zaterdag terecht! Onze winkel in Kortenhoef is zelfs ook op zondag geopend! Wij bieden een ruime keuze gebak, brood en verschillende heerlijke lekkernijen in onze 3 winkels.
Daarnaast kunt u online bestellen in onze webshop!

Tot ziens in één van onze winkels!

Meenthof 10
Kortenhoef
035-656 13 54

De Meent
Hilversum
035-693 25 72

Hilvertsweg 84
Hilversum
035-624 9071

BESTEL 24/7 IN
ONZE WEBSHOP

WEBSHOP.BAKKERJEROEN.NL

www.bakkerjeroen.nl

Historische Kring

Ankeveen 's-Graveland Kortenhoef

38ste jaargang nummer 1, Februari 2021

Inhoud

4 Bij de voorplaat

5 Voorwoord

7 Gooilust versus de Kinine

18 Schenkingen

19 Volksweerbaarheid in ‘s-Graveland

28 Over huizen gesproken

33 Over de statuten en ALV

35 Colofon

Auteursrecht voorbehouden; gehele of gedeeltelijke overname of reproductie van de inhoud van deze uitgave, op welke wijze ook, is zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteursrechthebbende verboden, behoudens beperkingen bij de Wet gesteld.

Bij de voorplaat

Sneeuwgezicht door G. Krol (1882-1950), olieverf op doek 56,5 x 82 cm

Gerard C. Krol werd in 1882 geboren in Rotterdam. Hij kreeg zijn opleiding aan de Academie van Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen in Rotterdam. Hij kreeg daar onder andere les van Alexander van Maasdijk en Ferdinand Oldewelt.

In februari 1908 vestigde Gerard zich als fotograaf/kunstenaar in Kortenhoef. Daar schilderde hij zijn beste werk uit zijn schildersleven: breed opgezette landschappen en boerenhoeven, die getuigen van een grootse opvatting. Krol is sterk verwant aan August van Voorden. Het fors opgezette Sneeuwgezicht met zijn prachtige lichtdonker contrasten loopt vooruit op het expressionisme. Tegelijkertijd geven de zachte contouren het tafereel een verstild element zodat het onderwerp meer diepgang krijgt.

In november 1909 verhuisde Gerard Krol naar Enschede. Daar viel hij terug op het schilderen van obligate stillevens en portretten. Omdat hij een broodschilder was werkte hij veel in opdrachten waardoor zijn werk wisselend van kwaliteit is.

(Bron De onvergankelijke kijk op Kortenhoef van Carole Denninger en internet)

Voorwoord

De omstandigheden rond de Corona Pandemie zijn helaas nog niet verbeterd. De Historische Kring kan daardoor geen tentoonstellingen of andere evenementen organiseren waardoor we weinig contact hebben met onze leden. Voor het komend jaar hopen we op een verbetering zodat we misschien rond oktober weer een tentoonstelling kunnen organiseren.

Wij zijn wij dringend op zoek naar kandidaten die ons bestuur willen aanvullen als algemeen bestuurslid vanwege het komende vertrek van onze voorzitter. Het betreft niet de voorzittersfunctie, tenzij u zo gemotiveerd bent dat u zich wel kandidaat wil stellen.

Natuurlijk ontvangt u weer een periodiek en daar tussendoor ook een nieuwsbrief. Ontvangt u de nieuwsbrief nog niet, maar heeft u wel een email adres? Stuurt u dan uw email adres naar HK-ledenadm@kpnmail.nl zodat u deze in de toekomst ook kan ontvangen.

In dit boekje vindt u de volgende artikelen:

Koos Voorn heeft toestemming gekregen om een artikel over te nemen uit het tijdschrift van TVE. Het betreft de kininefabriek welke tussen 1930 en 1956 in ‘s-Graveland heeft gestaan.

Wim Fecken heeft in de archieven interessante dingen ontdekt over de vroegere Volksweerbaarheid in ‘s-Graveland welke later overging in de Landstorm.

Tot slot heeft Gerrie van Rijn- Luijer een stukje geschreven over bewoners van het huis in Ankeveen dat bekend staat als “De Ruige Hoek”. Dit keer met wat mindere persoonlijke verhalen dan u van haar gewend ben, maar ook dat is te wijten aan de situatie rondom het virus.

Rest ons nog u veel leesplezier te wensen.

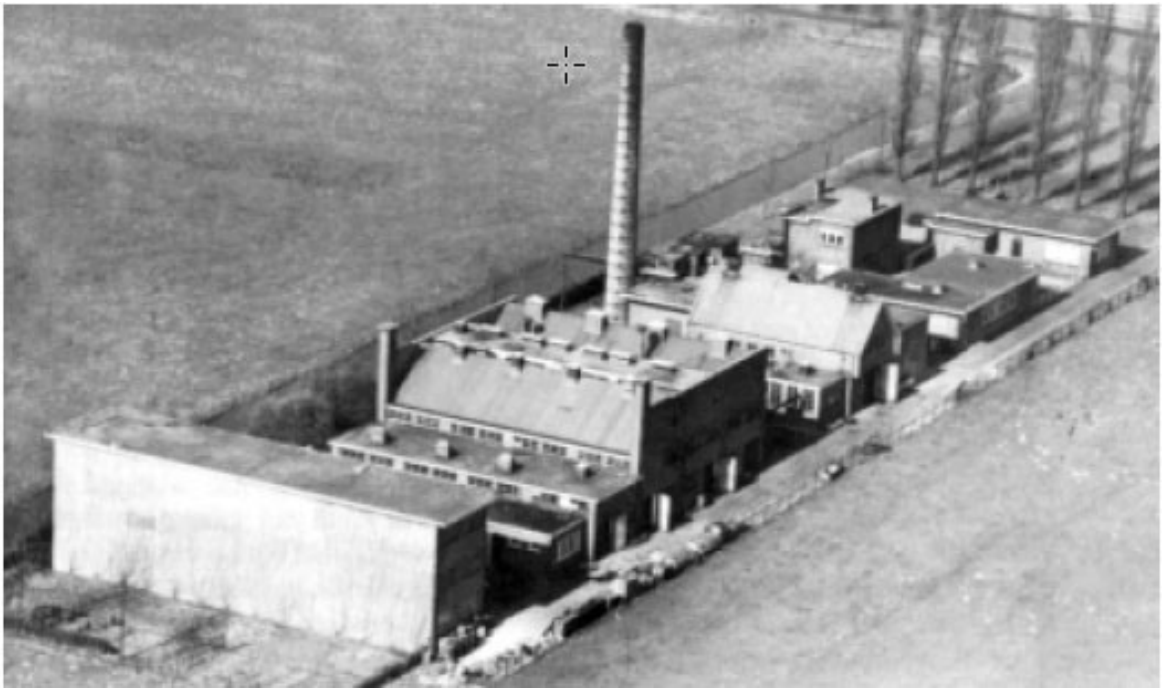

De Kininefabriek aan de Beresteinseweg. De foto is gemaakt vlak voordat het gebouw in 1956 werd gesloopt

Gooilust versus “De Kinine”

Een vroege milieuactie van Frans Ernst Blaauw

Door A. Coops

(Met toestemming overgenomen uit het blad van Hilversumse Historische Kring Albertus Perk 1997.4)

Wie uit Hilversum over de Nieuwe Havenweg langs de Gooise Vaart naar ’s-Graveland wandelt of fietst, gaat langs de velden en het clubgebouw van de Hilversumse Voetbalvereniging Altius. Hier gaat de weg verder op ’s-Gravelands grondgebied; de weg heet dan “Kininelaantje”. Aan de overkant van de vaart loopt de Berensteinseweg, genoemd naar de vroegere buitenplaats Berestein. Nu zijn er hier alleen nog weilanden en weinig herinnert eraan, dat hier tot in de 19e eeuw een buitenplaats het landschap sierde. Alleen een gemetselde duiker in de inrit van één van de weilanden duidt de plaats aan van de vroegere oprijlaan naar het Huis Berestein.
Het Kininelaantje dankt zijn naam aan de kininefabriek, die daar in de jaren dertig tot na de oorlog was gevestigd. Nu zijn hier de gebouwen van Altius te vinden; voor een deel is het vroegere fabrieksgebouw daarin nog te herkennen.
Achter de graslanden langs de Beresteinseweg doemt hoog geboomte op. Dat is Gooilust, één van de ’s-Gravelandse buitenplaatsen. Deze buitenplaatsen werden aan het begin van de zeventiende eeuw gesticht door een aantal vooraanstaande Amsterdammers. Zij stonden aan de wieg van ontsluiting, zandwinning en ontginning langs de westrand van het Gooi, zich uitstrekkend tot het ’s-Gravelandse Zuider- en Noordereinde. Nu ligt hier een reeks landgoederen, die voor een belangrijk deel eigendom zijn van Natuurmonumenten. Over Gooilust en de “Kinine” gaat deze bijdrage.

Kinine

In 1928 werden in ’s-Graveland plannen bekend voor “de oprichting van een inrichting tot verwerking van de boombast (kinabast) en tot de productie van kinine”. In die tijd was kinine het meest gebruikte middel voor de behandeling van malaria.
De N.V. Kina Cultuurmaatschappij te Amsterdam had in 1928 het ook la-

ten vallen op het terrein ten zuiden van de Gooische Vaart, waar zich nu gebouwen van de sportvereniging Altius bevinden. Hier wilde men de productie van kinine ter hand nemen. Het gemeentebestuur was blij met deze plannen. Er mocht wel eens wat industrie komen in het landelijk dorpsbeeld, vond men. Toch duurde het nog enige jaren, voordat de fabriek de productie kon starten.

Toen de plannen bekend werden, kwam er namelijk het nodige verzet tegen en Frans Blaauw, de eigenaar van Gooilust, werd één van de belangrijkste tegenspelers. De gronden van de buitenplaats Gooilust grensden immers vrijwel aan het toekomstige fabrieksterrein. Blaauw vond het van belang de omgeving van zijn landgoed gaaf te houden. Bovendien was hij bang dat het water, dat voor zijn menagerie van groot belang was, verontreinigd zou worden door het afval van de fabriek. Blaauw trachtte daarom met de Cultuurmaatschappij tot een vergelijk te komen over een andere locatie; hij schijnt zelfs anderen gronden te hebben aangeboden. Maar daarvoor vond hij geen gehoor.

Blaauw diende op 6 oktober 1928 een bezwaarschrift in tegen de plannen voor de voorgenomen fabriek. B en W van ’s-Graveland verleenden niettemin op 18 mei 1929 vergunning. Opnieuw werden er bezwaren ingediend bij het gemeentebestuur van ‘s-Graveland. Blaauw mobiliseerde zijn talrijke relaties en die reageerden in grote getale. Er kwamen, behalve van Blaauw zelf, bezwaren binnen van B en W van Hilversum, de Natuurhistorische Vereniging in Hilversum, de Maatschappij “Arti et Amicitiae” te Amsterdam, de Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde,

het bestuur van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten en nog enkele organisaties. Ook een aantal pachters stuurde een bezwaarschrift in waaronder A. de Klerk, een pachter van Blaauw.
Er werd over de kwestie Gooilust en de kininefabriek uitvoerig geschreven in de pers, zowel in de regio als landelijk. De uit die tijd bekende voorvechter voor natuur en stedenschoon Henri Polak schreef over de plannen een badinerend ingezonden stuk in het Algemeen Handelsblad", waarin hij

……
De ondernemer behoort gerangschikt te worden onder de Nederlanders die, aan wie het vaderland zijn aanzien en zijn welstand heeft te danken. Hem behoort geen blaam te treffen. Na zorgvuldige nasporingen, onderzoekingen en overwegingen, kwam hij tot de conclusie, die geleerden en technici reeds voorspeld hadden, dat er voor de bereiding van kinine in het gehele land slechts één geschikte plek was, namelijk het stuk weiland te 's-Graveland…..
……..
Het gemeentebestuur van 's-Graveland moet dan ook zeer geprezen worden om de vlotte medewerking, die het den ondernemer verleende en de weldaad die het aldus doende, aan de mensheid bewezen heeft. Vooral ook omdat een landelijk dorp geen groter geluk beschoren kan zijn, dan dat er een fabriek gevestigd wordt, bijzonderlijk eene als onderhavige, die stank verspreidt en de wateren doet vervuilen, Aldus gaat een gemeente vooruit.
Als daar nu "Gooilust" aan te gronde gaat wat dan nog?
Wat hebben we aan een groot oud landgoed. Vol uitheemse bomen en planten, waar allerlei dieren rondlopen en zwemmen. Er zijn bizons. Wat zijn dat? Runderen. Hebben wij niet genoeg inheemse koeien? Welk belang hebben wij bij, en welk nut van de aanwezigheid van buitenlandsche en nog wel lelijke bruine bultige?
Er zijn wilde paarden, Waartoe dienen die? Zij lijken precies op tamme en niemand heeft er nut van.
……..
De kininefabriek, in zichzelf reeds een zegen, en dus van harte en geestdriftig welkom te heeten, kan echter nog veel heilrijker gevolgen hebben, Naar wordt beweerd wordt heeft namelijk de eigenaar van Gooilust, die niets fabriceert, het voornemen met hutje en mutje naar Engeland te trekken, als de Kroon het besluit van 's-Gravelands gemeentebestuur tot toelating van de fabriek niet vernietigt.
……
Zoo dus: Leve de kininefabriek! Weg met "Gooilust"?

op zeer ironische wijze de voorstanders van de fabriek op de hak nam.
Hieronder een kleine bloemlezing uit het stuk van Henri Polak:
De behandeling van de bezwaarschriften voor de Raad van State was op 30 oktober 1929. Hier voerde de verschillende appellante het woord. Ook hiervan werd in de pers uitvoerig verslag gedaan:

De gemachtigde van Hilversum, Ir. P. Groote (directeur publieke werken) heeft als eerste het woord. Volgens hem doet de keuze van de vestigingsplaats denken aan de manier waarop Columbus Amerika ontdekte; de fabrieksdirecteur zag ergens een aardig stukje weiland en dacht: "kom, daar kan ik mijn fabriek weleens neerzetten". Het gemeentebestuur gaf argeloos toestemming. De bezwaren van Hilversum betreffen voornamelijk de afvalstoffen.
De heer Blaauw geeft een exposé over de betekenis van zijn landgoed, waar de fabriek aan zal grenzen Hij vreest funeste gevolgen voor de buitenplaats, die hij veertig jaar heeft beheerd en die door duizenden als natuurmonument wordt gewaardeerd.

Dat bevestigd ook Henri Polak, bestuurslid van Natuurmonumenten, die de buitenplaats een unicum in Europa noemt: "s-Graveland vestigt hier de fabriek alleen uit zucht om enige industrie te krijgen" Maar daaraan kleven, volgens hem grote bezwaren voor een landelijke gemeente als 's-Graveland. "Kan die gemeente bijvoorbeeld vraagstukken als werklozenzorg, brandveiligheid, enz. het hoofd bieden? ". Verschillende bezwaren tegen de kininefabriek komen aan de orde zoals stankoverlast, bodem- en waterverontreiniging, aantasting van het natuurschoon en natuurlijk de ligging naast Gooilust.
Namens de pachters voert de heer Roozenboom het woord. Giftige stoffen

in het fabrieksafval en vleigas uit het productieproces zullen zijns inziens voor de landbouw in de omgeving een ernstig bezwaar opleveren.
Mr. H. Blaupot ten Cate is gemachtigd door de Gemeente Amsterdam. Hij deelt als novun mede, dat Amsterdam voor de drinkwatervoorziening het oog heeft laten vallen op de Loosdrechtse plassen. Uit dien hoofde kan Amsterdam in deze omgeving "geenerlei verontreiniging dulden. Het water uit uit de Gooische Vaart zal van de 's-Gravelandse Vaart in de Loosdrechtse plassen kunnen komen, de bestaande sluis is lek en zal derhalve de schadelijke stoffen niet tegenhouden trouwens, ook bij het schutten gaat water mee". Hij stelt, dat Amsterdam op de Loosdrechtse plassen als waterbron is aangewezen, het kan nergens anders heen. Maar de kininefabriek kan overal elders een plaats zoeken.
De burgemeester ziet vervolgens van het woord af. Hij vermoedt dat het besluit toch wel op formele gronden zal worden vernietigd.

Alle genoemde bezwaren speelden geen enkele rol: de Kroon vernietigde op 21 november 1929 het 's-Gravelandse besluit van 18 mei. Het waren inderdaad formele gronden die de doorslag gaven. 's-Graveland had onvolledige gegevens verstrekt, de tekeningen bij de aanvraag deugden niet en bovendien had de gemeente verzuimd van de plannen kennis te geven aan de omwonenden.
De milieu argumenten werden in het besluit van de Raad van State zelfs uitdrukkelijk buiten spel gezet: dat de hier bedoelde appellanten, die in hun beroepsschriften als bezwaren tegen de inrichting slechts benadeling van algemene ideële belangen naar voren hebben gebracht, waartegen de Hinderwet niet bedoeld is tegen te beschermen, niet zijn aan te merken als belanghebbende in de bovenaangegeven zin en mitsdien niet tot instellen van een beroep gerechtigd zijn.

Oude en nieuwe argumenten
Een maand later, op 19 december 1929 was er een openbare vergadering op het gemeentehuis in 's-Graveland. De plannen kwamen opnieuw aan de orde, het was een soort hoorzitting. Hoe het er toeging lezen we weer in de krant:
Blaauw is aanwezig. Hij stelt dat zijn dieren het slootwater drinken en daarvan ziek zullen worden. Ook zullen ze rook en damp, die de afvalstoffen

Baron D.J.A. van Harinxma thoe Slooten. Burgemeester van 1903-1939

verspreiden, de plantengroei op Gooilust schade toebrengen.
Eén van Blaauws pachters, de heer Oskam, kan één en ander bevestigen. Hij vertelt dat er bij de kininefabriek in Maarsen wantoestanden heersen. *"Als ik daar met paard en wagen in de buurt komt beginnen de paarden op vijf minuten afstand al te steigeren en meermalen slaan ze op hol".* Op burgemeester Baron D.J.A. van Harinxma thoe Slooten maakt dat geen indruk. Hij geeft als repliek dat de paarden tegenwoordig verstandiger zijn dan vroeger!
De directeur van de kininefabriek, de heer Pleyte, is ter zitting aanwezig: "*het is onmogelijk dat het water uit de fabriek het slootwater zou verontreinigen. Het water van de Gooische Vaart is namelijk al zo vuil, dat het water van de fabriek het alleen maar beter zal maken. Graag willen we een flesje "fabriekswater"rond laten gaan".* Uit het zaaltje wordt geroepen: *"hoe zit het dan met het zwavelzuur?".* Pleyte: *"één bizon van de heer Blaauw stinkt meer dan mijn hele fabriek ooit zal doen!".*
Op 31 januari verleenden B en W van 's-Graveland opnieuw vergunning. Onderzoek -door de gemeente 's-Graveland gedaan- had namelijk uitgewezen dat er geen stank zou zijn. Ook vele andere bezwaren werden door de gemeente als overdreven bestempeld. De fabriek was ondertussen al klaar. In korte tijd had men zowel een fabriek als portierswoning, kantoor en schuren neergezet.
Op een openbare vergadering op 4 februari 1930 konden er opnieuw bezwaren worden ingediend, nu ook tegen de uitbreiding met o.a. een opslag voor chemische stoffen. Daarvoor was een vergunning nodig op grond van de Hinderwet. Opnieuw kwamen er bezwaren, nu van de gemeente Am-

sterdam en Loosdrecht, Blauw, boeren uit de omgeving en de Nederlands hervormde Kerk Naarden. Het is opmerkelijk dat de pers unaniem tegen "de kinine" schreef, behalve De Gooi en Eemlander! De correspondent van dit blad was namelijk gemeentesecretaris van 's-Graveland.
De kininefabriek "Argasani" zelf werd overigens alvast in gebruik gesteld. "Op z'n zondags" dat wil zeggen "op halve kracht", hetgeen op grond van de Hinderwet mogelijk was. Blaauw was ook uitgenodigd voor deze plechtige gebeurtenis, maar hij bedankte begrijpelijkerwijs voor de eer. Toch was hier de kous niet mee af.
Op 17 december 1930 hield de Raad van State zitting. Er waren o.a. pleidooien van Amsterdam en Frans Blaauw, die zich liet vertegenwoordigen door E. Th. Roozenboom. Deze trad ook op namens negen boeren uit de omgeving. Ook de gemeente Hilversum en de Gemeente Waterleiding van Amsterdam lieten zich niet onbetuigd. De heer R.P. van Rooyen, directeur waterleiding, vond het verbazingwekkend dat in de ambtelijke rapporten geen aandacht was geschonken aan de wensen van Amsterdam. Hij vroeg zich af of de belangen van de waterwinning van Amsterdam vogelvrij waren. Namens Hilversum voerde opnieuw ir. P. Groote aan, dat 's-Graveland wel de lusten wilde hebben maar niet de lasten. Die werden aan de nabuurgemeente overgedaan.

Jhr. Mr. A.K.C. de Brauw

Burgemeester Baron Harinxsma thoe Slooten van 's-Graveland had ter plaatse poolshoogte genomen: *"Ik ruik niets als ik langs de fabriek loop. Al wat hier aan chemische bezwaren verteld wordt, is bombast."* Er klinkt protest uit de zaal. De burgemeester "De koeien drinken vlak bij de lozing en zijn zo gezond als een vis".
Jhr. Mr. A.K.C. de Brauw (namens de kininefabriek) stelde in zijn betoog nog dat een koe

duizend liter water moet drinken om enige purgatieve werking te ondervinden: *"dus er zou heel veel moeten gebeuren eer de koeien van de heer Blaauw gevaar zullen lopen".* Directeur Pleyte van de kininefabriek had het flesje met water van de lozing meegebracht: *"Mijne heren, hier heb ik een flesje afval, het ruikt niet en het is zo gevaarlijk dat ik het…* Voor de verbaasde ogen van de Staatsraden slikte de heer Pleyte als laatste argument de inhoud van het flesje in. Iemand op de tribune riep: "*Commediant!"*

Vanaf december 1930 volgde een grondig onderzoek en een jaar later, op 9 december 1931 werd de verleende vergunning door de Raad van State bekrachtigd, zij het met enkele strengere voorwaarden dan 's-Graveland van zins was vast te stellen. Deze betroffen de opslag van onder anderen vaste afvalstoffen. Deze mochten slechts drie dagen op het fabrieksterrein worden opgeslagen, in afgesloten vaten of in een besloten ruimte zodat zij niet zouden verstuiven bij droogte of sterke wind. Ook werden regels gesteld aan de te gebruiken brandstof. De stoomketels mochten slechts worden gestookt met steenkool, waarvan het gehalte aan vluchtige stoffen de achttien procent niet zou overschrijden. Dit voorschrift moest hinder door rook of roet voorkomen.

Belangrijk waren ook de voorwaarden met betrekking tot het afvalwater, waarbij een advies van het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater (RIZA) een rol heeft gespeeld. Gesteld werd onder anderen dat de hoeveelheid afvalloog, die bij deze kininefabriek van zeer bescheiden omvang zou zijn, vóór de lozing tot beneden de schadelijkheidgrens moest worden verdund. Het advies van het RIZA was er mede op gebaseerd dat *"de veel gewichtiger objecten op grooter afstand, te weten de vijvers van het natuurpark "Gooilust" en de drinkwaterwinning van Amsterdam in de Loosdrechtse plassen absoluut veilig moesten worden gesteld".* Het advies wees echter ook op de te verwachten gevolgen voor de toekomstige aanleg van Hilversum naar de Vecht, namelijk het trekken van industrieën naar deze streken. En het wees op de sterke verontreiniging van de 's-Gravelandse Vaart door de wasserijen en huishoudelijk afval. Inderdaad bleek Blaauw meer te duchten te hebben van de plaatselijke wasserijen dan de kininefabriek.

Hoewel de vergunning inhield dat de afvalstoffen in de eerste plaats in de

’s-Gravelandse Vaart (op ’s-Gravelands grondgebied) dienden te worden geloosd, besloten B en W van Hilversum in januari 1932 aan de kininefabriek vergunning te verlenen tot het lozen van afvalwater in de Gooische Vaart. Mede ter wille van de belangen van Gooilust is daarbij overwogen dat Hilversum, als industriegemeente, beter in staat was toezicht te houden op het naleven van de voorwaarden dan de buurgemeente ’s-Graveland.
De strijd tegen “de kinine” was in de jaren dertig aangezet door Frans Ernst Blaauw. Men zou kunnen stellen dat hij daarmee een milieuactivist van het eerste uur is geweest. Hij kreeg daarbij -opmerkelijk voor die tijd- veel steun, tot uit het buitenland aan toe. Blaauw verklaarde later hierover: *“Als ik terug denk aan die vier jaren, waarin ik in spanning heb moeten leven, mag ik wel mijn grote dank uiten aan de vele organisaties, die mij hebben gesteund en aan de pers die, met uitzondering van het blad waarvoor de gemeentesecretaris van ’s-Graveland als correspondent optreedt, voor Gooilust heeft gestreden.”*

In 1956 werd de “Kininefabriek Argasan” gesloten als gevolg van het feit dat de behoefte aan kinine was gedaald door het toegenomen gebruik van synthetische middelen tegen malaria. Wat er nog van het gebouw is over gebleven maakt nu deel uit van het clubgebouw van de Hilversumse sportvereniging Altius. De weg die van het ’s-Gravelandse Zuidereinde naar de sportvelden heet nu het “Kininelaantje”

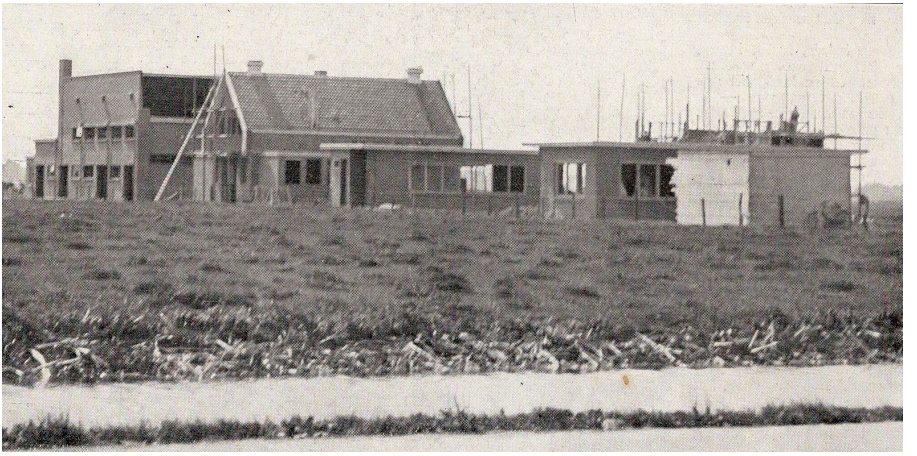

De sloop van de kininefabriek in 1956

Fa. J. de Kloet & Zn.

SCHILDER-,EN BEHANGWERK

LOOSDRECHT Tel. 035-582 54 33/06-54 606 244

KORTENHOEF

Als we het toch over historie hebben.....

Albert Heijn (voorheen Landwaart) al méér dan 90 jaar uw kruidenier in Kortenhoef e.o.

AH Kortenhoef

Meenthof 37 1241 CZ Kortenhoef

Telefoon: 035-6561967

M/G BOUWBEDRIJF B.V.

E.Griffioen

Kortenhoefsedijk 181
1241 NA Kortenhoef
Tel: 035 656 4585

J. Meijers

Oud Loosdrechtsedijk 28
1231 NA Oud Loosdrecht
Tel: 035 582 8144

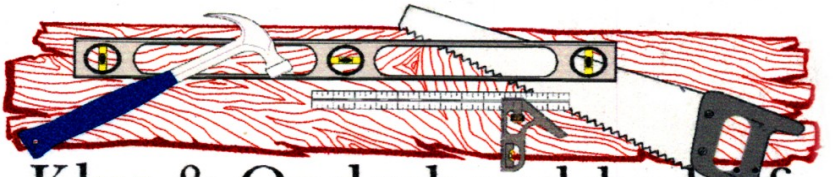

Klus & Onderhoudsbedrijf

keukens-badkamers-kleine verbouwingen

DIRK BROUWER

Krabbescheer 18 1241 VD - Kortenhoef
Tel: 035 - 6563908 - Mobiel 06 - 51035005

Boek– en Kantoorboekhandel

CW'76

Voor al uw:

Boeken, tijdschriften, schoolbenodigdheden, kantoorartikelen,
Hobby-artikelen, wenskaarten, en nog veel meer

Meenthof 26, 1241CP, Kortenhoef
Tel. (035) 656 20 29 www.boekhandelcw76.nl

Fa. J.H. Smallenburg & Zn
Voor
Glas-Verf-Behang-Lijstenmakerij

Grubnellams
Voor
Schilderwerken-Renovatie

Tel/Fax:035-6560926 GSM:06-22610501 E-Mail: ejsmallenburg@gmail.com

Schenkingen

Afgelopen maanden hebben we weer veel gekregen om onze verzameling aan te vullen. Alle gevers hartelijk bedankt.

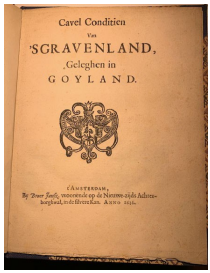

Van Jan van der Kaay ontvingen wij een mooie originele uitgave van de Cavel Conditiën van ‘s-Graveland

Van Peter van Mameren een spaar-pot van de PTT

Anoniem geschonken een aantal kranten en documenten.

Van ? Een tegeltje van het 60-jarig bestaan van het fanfarecorps Amicitiae

Rectificatie:
De lijmklem uit de vorige editie is geschonken door Hendrik van Asselt ipv Harm van Asselt

Volksweerbaarheid in 's-Graveland

Door Wim Fecken

De Vereniging Volksweerbaarheid was aan het begin van de twintigste eeuw een landelijke organisatie in Nederland. Zij stelde zich ten doel de militaire weerbaarheid van het Nederlandse volk te verhogen. Vanuit Den Haag wilde men in feite een para-militaire organisatie in het leven roepen waarbij burgers op vrijwillige basis konden toetreden.

Gerrit Kalff.

De organisatie werd op 13 januari 1900 opgericht door de oud minister van oorlog en oud-commandant van de Hollandse waterlinie A.L.W. Seyffardt en de Utrechtse hoogleraar Nederlandse taal en letterkunde Gerrit Kalff. De vereniging zetelde in Utrecht en ijverde voor gymnastiek, tucht en voor schietbanen in elk dorp. Het officiële orgaan was 'Allen Weerbaar'.
Een belangrijk argument daartoe was: Art. 180 van de Grondwet die verklaarde dat: 'alle Nederlanders daartoe in staat, verplicht zijn mede te werken tot handhaving der onafhankelijkheid van het Rijk en tot verdediging van zijn grondgebied. Ook aan ingezetenen, die geen Nederlanders zijn, kan die plicht worden opgelegd.' Bron: Internet.

's-Graveland bleef niet achter en al snel ontstond ook hier een afdeling Volksweerbaarheid. Het kreeg de naam 'Hertog Hendrik'. Mogelijk was de naam een eerbetoon aan Hertog Hendrik van Mecklenburg-Schwerin de kersverse echtgenoot van Wilhelmina.
De eerste voorzitter van de 's-Gravelandse Volksweerbaarheid was de Hilversummer Albert Kluijver en secretaris was de 's-Gravelander Jan Cornelis van der Kuijl, van beroep kleerbleker, (1864-1939).
De eerst gevonden correspondentie dateert van 20 maart 1901. De burgemeester van 's-Graveland ontvangt dan een schrijven van de waarnemend Korps-Commandant Sergeant-Majoor van het korps Nederlandse Weer-

baarheids-Vereniging A. Kluijver. Het onderwerp is: vuren met losse patronen.

'Geeft met verschuldigde eerbied te kennen ondergeteekende Commandant van het Korps der Nederlandse Weerbaarheids Vereeniging; dat op dinsdag, 9 en Woensdag, 10 April a.s. in den omtrek Uwer gemeente veldoefeningen zullen worden gehouden van bovengenoemd Korps, waarbij met losse patronen gevuurd zal worden en signalen met de hoorn zullen worden gegeven. De nodige voorzorgsmaatregelen zullen in acht worden genomen.
Hoogst aangenaam zoude het mij zijn van U Wel Ed. Achtb. te mogen vernemen of er Uwerzijds hiertegen bezwaren bestaan.'
Bron: SAGV 149.1. Inv. 327.

Uniform volksweerbaarheid

Bron: SAGV inv. 327.

Een volgende brief aan de 's-Gravelandse burgemeester dateert van 26 maart 1901 en is van de hand van het provinciaal bestuur van Noord Holland met onderwerp Schietvereniging 'Hertog Hendrik.'
'Ik heb de eer u hierbij te doen toekomen een afschrift van het Koninklijk Besluit van 11 Maart 1901 no. 39 houdende toestemming tot oprichting der schietvereeniging 'Hertog Hendrik', gevestigd ten Uwent, met verzoek om dat stuk aan het bestuur dier vereeniging te doen uitreiken.
Uw nevenvermeld, schrijven had hierop betrekking.'
'De Commissaris der Koningin in Noord Holland.'

De bevelhebber in de Militaire Afdeling schrijft in Amsterdam op den 30e maart 1901 een brief met als onderwerp toezending van bescheiden.
'Bij apostillaire (begeleidend briefje c.q. kanttekening) aanschrijving is 29 dezer VII: afd. No. 36, is ter mijner kennis gebracht dat bij Koninklijk be-

sluit van 11 Maart 1901 no. 39 aan de schietvereeniging 'Hertog Hendrik' te 's-Graveland, toestemming tot oprichting is verleend.
Naar aanleiding daarvan heb ik de eer U Ed. Achtbare, ingevolge het gestelde § 16 van de beschikking van zijne excellentie den Minister van oorlog d.d. 29 Juni 1900 IVeafd, no. 15 hierbij aan te bieden een afdruk van laatst genoemde beschikking, alsmede een afdruk van beschikkingen van genoemde Minister van 29 Maart 1897, IV: afd. no. 70 en van December 1900, IV, afd. no. 43.'
'De Generaal Majoor.'

De afdruk van 29 maart 1897 is bij de brief gevoegd en gaat over de opgave van de benamingen der patronen voor draagbare vuurwapenen. Hier achterwege gelaten als zijnde te technisch en verder niet ter zake doende voor de geschiedenis van de weerbaarheidsvereniging Hertog Hendrik.
Bron: SAGV inv. 327

Op vrijdag 26 april 1901 vermeldde de Nederlandse Staatscourant bij Koninklijk besluit van 6 april 1901 het goedgekeurde oprichtingsstatuut. Het statuut bestond uit 17 artikelen.
Art. 1 vertelt dat de vereniging de naam schietvereniging 'Hertog Hendrik' genoemd wordt en gevestigd is in 's-Graveland.
Enkele belangrijke artikelen volgen hier de revue: de oprichting wordt aangegaan voor de duur van 29 jaren. Als het ledental onder de 11 zou zijn gedaald wordt de vereniging ontbonden. Om toegelaten te worden tot de vereniging moet men minstens 16 jaar oud zijn. En als lid betaal je contributie.
Getracht wordt door het houden van oefening in de wapenhandel en in het schieten de weerbaarheid te vergroten. Zo mogelijk wordt getracht te oefenen met geweren bij het leger in gebruik, met de Floberbuks en met de revolver.
Bron: Delpher, historische kranten.

Op 21 maart 1902 schrijft Kluijver een brief naar de burgemeester. Hij schrijft:

'Wel Edel Achtbare Heer.'
'Mits dezen heb ik de eer U Wel Ed. Achtb. beleefd te verzoeken om wederom toestemming te erlangen tot het gebruik op Woensdag en Zaterdagavonden van het openbare schoolportaal, daar mij een gedeelte van de disponibele ruimte bij het hotel Boeschoten (Het Wapen van Amsterdam) is ontnomen en ik derhalve met het oog op gevaar bij het schieten in de stal,

géén plaatsoefeningen meer kan houden. Het spijt mij U andermaal te moeten lastig vallen, echter hoop ik Uwe goedgunstige beschikking, U verzekerende dat voor de orde en reinheid zal worden gewaakt. Inmiddels heb ik de eer met de meeste hoogachting te teekenen.'
Bron: SAGV 149.1. Inv. 332.

In de vergadering van het college van B. en W. d.d. 25 maart wordt op het verzoek terug gekomen.
Met algemene stemmen wordt het verzoek niet ingewilligd op grond dat gemeld portaal daardoor wordt bevuild en niet doelmatig is voor de daarin te houden oefeningen.
Bron: SAGV 149.1. Inv. 40.

De brief krijgt op 30 maart van hetzelfde jaar een vervolg met een schrijven aan de gemeenteraad. Beide bestuurders van Hertog Hendrik ondertekenden deze.
'Geeft met eerbied te kennen Kluijver, Albert, wonende in Hilversum en Van der Kuijl, Jan Cornelis, wonende te 's-Graveland, respectievelijk Voorzitter en Secretaris van de afdeeling 's-Graveland van Volksweerbaarheid, en ten deze domicilie kiezende van den eerst ondergeteekende; dat tot op den huidige dag eene goede gelegenheid om de leden der afdeeling naar behooren te oefenen geheel ontbreekt.
Dat toen het schoollokaal, wat wij aanvankelijk in gebruik hadden werd verbouwd, wij ons moesten behelpen met verschillende andere gelegenheden die natuurlijk absoluut onvoldoende waren.
Dat het aantal leden der afdeeling gestadig toeneemt, de afdeeling thans goed georganiseerd is, doch dat het genoegen in de oefeningen afneemt, juist door het gebrek aan een flink oefenlokaal.
Dat rekwestranten (verzoekers) weten en moeten erkennen dat in de gemeente geen goede gelegenheid bestaat voor ons doel, doch dat op het oogenblik eene gelegenheid is gevonden in het nieuwe koffiehuis aan de vaart bij de Smidsbrug (koffiehuis van Arie Wildschut op nr. 175) welke gelegenheid hoewel nog maar in geringe mate geschikt, voor ons doel zou kunnen worden gebruikt.
Dat echter de kosten van huur plusminus tachtig gulden (f.80,00-) per jaar zullen bedragen en dit bedrag de financieële krachten der afdeeling te boven gaan weshalve rekwestranten uwen Raad, eerbiedig verzoeken om een subsidie te verleenen van veertig gulden (f 40,00-) per jaar, gelijk dit in meerdere gemeenten, waar afdeelingen gevestigd zijn, geschied.'
Bron: SAGV inv.332.

In de vergadering van het college van B. en W. d.d. 11 april 1902 werd o.a. gezegd dat de vergadering 'weinig sympathie gevoelt voor de afdeling Volksweerbaarheid.' Men kan maar moeilijk tot een beslissing komen. De Hollandse koopmansgeest waart rond. Want er wordt gesteggeld of het nu f. 25,00- of f. 40,00-. moet worden. Het is dat een lid van de Raad ook iets positiefs zegt, n.l. 'dat hij een jongen kent, die daardoor een flinke vent is geworden!'
Bron: SAGV inv. 12 en 40.

Speld van de Koninklijke Nederlandse Weerbaarheidsvereniging.

Het duurde even maar de briefschrijvers kregen hun subsidie. De voorzitter en commandant Kluijver berichtte op 27 mei vanuit Hilversum het volgende: 'Mits dezen heb ik de eer, namens het bestuur en de leden der afdeeling 's-Graveland van de Vereniging Volksweerbaarheid' (Schietvereeniging 'Hertog Hendrik) dank te betuigen voor de goedgunstige beschikking, inzake het verleenen van eene subsidie voor lokaalhuur, groot veertig gulden welwillend door Uw geacht college toegestaan. Namens de vereeniging voornoemd.'
'De Voorzitter en Commandant, A . Kluijver.'
Bron: SAGV inv. 333. En De Gooi- en Eemlander van 31 mei 1902.

De Gooi- en Eemlander schrijft op 4 juni 1902. Afdeling 's-Graveland. 'De schietoefeningen op de Laarder heide worden voor de schietvereeniging Hertog Hendrik tot nader order gestaakt. Zaterdagavond is vermoedelijk reeds de eerste oefening in het nieuwe lokaal.'

Onder de rubriek 'Allen weerbaar' zullen voortaan in De Gooi- en Eemlander mededelingen omtrent oefeningen, vergaderingen enz.; van de afdeelingen 's-Graveland en Hilversum van de Volksweerbaarheid worden geplaatst.
'De Redactie zijn wij dankbaar voor hare betoonde welwillendheid, inzake het afstaan van enige ruimte in haar blad.'
'A. Kluijver'.

Was men in 's-Graveland enthousiast over de schietvereniging Hertog Hendrik? Hoe keken de bestuurders tegen de veredelde padvinderij aan? Werkte het gemeentebestuur ten alle tijd mee? De leden moesten toch geregeld bij elkaar komen voor instructie enz. Hoe stond de bevolking er tegen aan te kijken. Was men welwillend of keek zij met een zekere argwaan naar de schietvereniging?
Het duurde even maar een gevonden krantenbericht maakt aan alle onzekerheden een eind en... het was niet positief. De Gooi- en Eemlander van woensdag 22 april 1903 tweede blad vermeldde het volgende. 'De schietvereniging 'Hertog Hendrik' alhier heeft, bij gebrek aan belangstelling, officieus opgehouden te bestaan.' Let wel officieus! De vereniging ging door met waar zij voor was opgericht. Het aantal 's-Gravelandse leden zal minimaal geweest zijn maar zij speelde in de marge nog steeds een rol getuige de volgende berichten.

Op 11 september 1904 komt van de vereniging 'Volksweerbaarheid' afdeling Amsterdam het volgende verzoek op het bureau van de 's-Gravelandse burgervader.

'De afdeeling Amsterdam der Vereeniging Volksweerbaarheid is voornemens a.s. Zondag 18 September een boot- en wandeltocht te houden door de Vechtstreek c.s.

De route zal zijn: vertrek van Amsterdam te 7 uur; varen tot Weesp; vandaar marcheren door 's-Graveland, Kortenhoef en Vreeland naar Loenen en Nieuwersluis of Breukelen. De troep zal dus ongeveer 10 uur 's-Morgens Uwe gemeente bereiken.Namens het bestuur der afdeling heb ik de eer U beleefd te verzoeken den deelnemers aan die tocht wel te willen vergunnen met slaande trom (en zoo nodig met de muziek aan 't hoofd) door Uwe gemeente te trekken.

Waarschijnlijk maakt het muziekkorps den marsch over 's-Graveland en Kortenhoef niet mee.De afdeeling; in Uwe gemeente gevestigd, zal aangezocht worden den tocht gedeeltelijk mede te maken.'

De voorzitter, J.J. van Wijk.'

De Gooi- en Eemlander van 14 september 1904 maakt melding dat de burgemeester positief op het verzoek heeft gereageerd om a.s. zondagmorgen met muziek door het dorp te trekken. Mits dit niet geschied onder kerktijd!

's-Graveland komt in 1912 negatief in het nieuws. Diverse kranten melden het volgende en ik pik er 'De Sumatra Post' van 13 februari uit.

Vaandel van de Volksweerbaarheid

'Jan Salie op het kantongerecht aangevallen.'
'Onder bovenstaand opschrift maakt 'Allen Weerbaar,' orgaan van
'Volksweerbaarheid' en de Kon. Ned. Weerbaarheids-Vereeniging, melding van de behandeling voor het Kantongerecht te Hilversum van een strafzaak tegen de commandant der Weerbaarheidsvereeniging 's-Graveland tegen wien door de gemeenteveldwachter van '
s-Graveland, op last van de burgemeester, proces-verbaal was opgemaakt wegens wielrijden zonder licht en schieten op den openbare weg bij het houden eener veldoefening.
Het orgaan wijst erop, dat men eerst de oefeningen ongestoord haar gang had laten gaan, en toen plotseling zonder eenige voorafgaande waarschuwing proces-verbaal opmaakte.
De beklaagde verdedigde zich met te zeggen, dat hetgeen hij gedaan had, in het belang der oefening moest gebeuren.
De ambtenaar van het Openbaar Ministerie deelde mede dat hij over deze aangelegenheid nog een hartig woordje wilde zeggen en nadat nog andere gevallen behandeld waren, kwam, zijn onvrede ter sprake. Op verzoek van den burgemeester van 's-Graveland heb ik deze vervolging ingesteld. Ik vind het echter buitengewoon te betreuren dat de bewoners van 's-Graveland niet zo veel vaderlandsliefde bezitten, om te kunnen zien, dat kloeke mannen en jongens zich weerbaar maken voor de belangen van het vaderland en dat waar deze weerbaren hun tijd, enz. daartoe opofferen men nog niet kan verdragen dat er eenige geweerschoten gelost worden, terwijl men zelf veilig thuis blijft zitten!
't Is nu eenmaal een overtreding der gemeenteverordening en ik moet aan de wet voldoen!
Ik eisch daarom een boete van f. 0,50,- subs. 1 dag, voor elke overtreding, doch het spijt mij zeer niet minder te kunnen eischen, daar dit het minste is wat de wet voorschrijft.'

De Gooi- en Eemlander van 13 november 1912 meldt dat te 's-Graveland

in de plaats van H. van den Hoek is benoemd tot secretaris van het bestuur der plaatselijke afdeeling van Volksweerbaarheid, G. C. van Wilgenburg.

'Ergerlijke situatie in 's-Graveland.'
De Gooi- en Eemlander van 15 maart 1913 schrijft: S. v.d. H. te 's-Graveland schijnt een persoon te zijn met rare praktijken. Hij is de commandant van de Volksweerbaarheid ter plaatse en gebruikt patronen die hem verstrekt zijn voor geheel andere zaken.
Hij is verbaliseerd omdat hij zich op verboden grond bevond. Kreeg daarvoor f. 20,00- boete subs. 10 dagen zitten plus inleveren van het geweer en patronen. Wat was namelijk het geval; meneer wilde een haas schieten! Uiteindelijk bleek het voor meneer een bok te zijn!
De krant meldt ook het volgende. *'Afdeeling 's-Graveland. Tweede Paaschdag, dagvelddienstoefening, gezamenlijk met andere afdeelingen. Uur van verzamelen, verzamelplaats en marschrichting zullen in het volgend worden bekend gemaakt.'*
En dan droogt de nieuwsgaring op. Van 1913 dateert het laatste gevonden bericht. De 's-Gravelandse Volksweerbaarheidsvereniging Hertog Hendrik zal langzamerhand een zachte dood gestorven zijn. Omstreeks die tijd zal het ter ziele gegaan zijn.
Met het uitbreken van de eerste wereldoorlog en toenemende buitenlandse

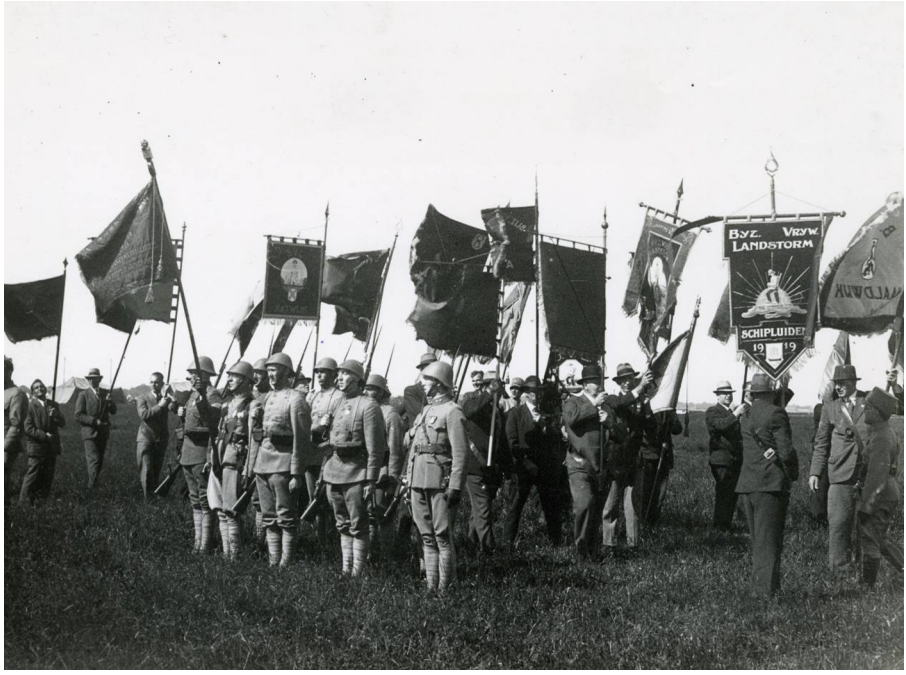

dreiging voelde Nederland het gemis van schutterijen. Op 4 augustus 1914 richtte de overheid daarom de Vrijwillige Landstorm op. (Bron: Internet)

Voor 's-Graveland brak in 1915 een nieuwe mogelijkheid aan om zich te verenigen in een vrijwillig soldatenkorps. In het café van P. Hennipman (tegenover de kerk) werd een avond belegd. Het Algemeen Handelsblad van 24 maart 1915 meldde het volgende; 'Op den gisteren te 's-Graveland gehouden 'Landstorm-avond', waar als sprekers optraden de heeren Baron van Harinxma Thoe Slooten, burgemeester, A.E. Dudok van Heel, voorzitter van Volksweerbaarheid, J. Feith, Landstorm-vrijwilliger, en A. Vissers, is een afdeeling opgericht van de vrijwilligen Landstorm met aanvankelijk 42 deelnemers. Het plaatselijk fanfare-corps luisterde den avond op en zegde zijn verdere medewerking toe. Heden zouden de eerste oefeningen beginnen.'

De Landstorm was al snel populair want op 27 maart van 1915 zo berichtte De Gooi- en Eemlander, was het aantal vrijwilligers al gestegen tot zestig man.
En op 18 september van hetzelfde jaar berichtte de krant het volgende: 'zondag hield de afdeeling Landstorm 's-Graveland een onderlinge schietwedstrijd, welke werd opgeluisterd door het muziek-korps dezer afdeeling op het terrein van den heer Weber. (op het terrein van de wasserij Henk Weber aan de Emmaweg nr. 353). Na afloop werd onder de tonen der muziek naar het café van F. Baar gemarcheerd alwaar door den kapitein den heer Dudok van Heel de behaalde prijzen werden uitgereikt. Een en ander verwekte in de gemeente heel wat belangstelling.' De blekerij van Weber was even voorbij de Gooilustbrug.

Drie jaar mocht de 's-Gravelandse Landstorm bestaan. In de Nederlandse Staatscourant van 11 november 1918 stond het bericht van opheffing.
'Op 2 november 1918 werd de 's-Gravelandse Landstorm plechtig ontbonden en opnieuw een georganiseerde sedentaire (zittende) schutterij geïnstalleerd.'

Over huizen gesproken.

“De Ruige Hoek” Stichtse Kade.

(Door Gerrie van Rijn- Luijer)

Zoals u vast wel weet heeft onze Historische Kring een heel uitgebreid archief. Velen van u zullen regelmatig de foto’s uit dit archief bekijken. Wist u dat er ook veel documenten in het archief staan. Best interessant om ook daar eens naar te kijken. Ook ik heb dit gedaan om informatie te vinden over “de Ruige Hoek”.

“De Ruige Hoek” is het eerst huis dat je aan de rechterkant van de Stichtse Kade tegenkomt, als je tenminste van de Herenweg of de Middenweg afkomt. Ik schrijf wel huis, maar het zijn twee huizen. De huizen zijn gebouwd in 1924 door Piet Veenman. Nu is het een opvallend huis als je Ankeveen binnen komt. Heel anders dan lang geleden. De oude “wipbrug”,

gelegen op de grens van Ankeveen en de Horstermeerpolder, was eeuwen lang de zuidelijke vaarverbinding van Ankeveen met het omliggende gebied. De schutsluis en de fraaie ophaalbrug werden gesloopt in het jaar 1946.

Driesprong Stichts End, Middenweg, Herenweg met Jan de Kwant en Piet Veenman

Petrus (Piet Veenman) is in Ankeveen geboren op 15 november 1896, als kind van Gerardus (Gerrit) Veenman (1855-1942) en Wilhelmina Logge (1857- 1939). Gerardus was een zoon van Jan Veenman en Christina Koster. Wilhelmina Logge was een dochter van Tijmen Logge en Jansje Splin-

ter. Gerardus en Wilhelmina kregen drie zoons en twee dochters: Geertruijda (1890), Jacobus Johannes (1893), Christina (1894). Petrus (1896) en Gerardus (1898), Johannes trouwde met Maria Goedemans, Christina trouwde met Johannes Ketelaar, Piet trouwde met Anna Frederika Hagen. Alle aangetrouwden kwamen uit de buurt. Alleen Gerardus zocht het verderop. Zoals hierboven beschreven trouwde Piet met Anna (Annie) Frederika Hagen. Zij was de dochter van Carolus Theodorus Hagen (1869-1945) en Cornelia Vermeulen (1869).

Zo, dat staat op papier, een hele stamboom. Volgens mij komen er heel veel bekende Ankeveense namen in voor: Veenman, Logge, Koster, Splinter, Goedemans, Ketelaar, Hagen en Vermeulen. Als u mij gaat vragen; "van welke Hagen, of van welke Vermeulen" dan moet ik het antwoord schuldig blijven, maar als u het écht wilt weten kunt u dit vast vinden op een van de vele internetpagina's over Genealogie.

"De Ruige Hoek" geschilderd door Hans van Moerkerken.

In 1923 is Piet begonnen met de bouw van "De Ruige Hoek". Het waren, zoals gezegd, twee woningen en dat zijn het nog steeds. De bouwkosten waren in het totaal fl. 6.000, daarmee was het in die tijd, het duurste huis van Ankeveen. Na zijn trouwen op 9 oktober 1924, ging Piet, samen met

zijn bruid Anna Frederika Hagen, Annie, in het huis aan de noordkant wonen. Het huis aan de andere kant was namelijk makkelijker te verhuren dan de noordkant, doordat het daar minder koud was. Pas in de jaren 50 kreeg het huis zijn huidige naam. Piet en Annie kregen samen vier kinderen: Gert, Karel, Jan en Corrie. Het huis had boven maar twee slaapkamers. De ene was voor Piet en Annie en de tweede voor Corrie. De drie jongens sliepen op de overloop. Vanuit het raam boven had je een prachtig zicht op het dorp. Zoon Jan beschreef dit als volgt*:*

" links de oude wasserij en blekerij van Jan Bezemer, rechts de groentekwekerij van Piet de Haan met in het midden de "Gele brug". Daarachter de groentekwekerij van Piet Holdinga en wat vaagjes daarachter de twaalf huizen. Boven het geheel kon je de torenspits van de Sint Martinuskerk zien, waarvan je met enig turen net de tijd kon aflezen"

Het huis anno 2020

Ik denk dat ook nu het uitzicht vanuit dit raam prachtig is, met opnieuw de "Gele brug" als middelpunt.
In zijn jonge jaren ging Piet naar de openbare lagere school. Er was geen keuze want er was er maar één. De school lag een tiental meter voorbij het oude St. Maartenkerkje. Tijdens de sloop van deze eeuwenoude kerk, in 1907, kwam Piet daar iedere dag langs als hij naar en van school ging. Hij

volgde de werkzaamheden met veel belangstelling. Toen de fundering van het kerkje bloot kwam te liggen, bleek dat er heel veel dennenhouten palen onder de kerk zaten. Deze palen hadden een doorsnede van 10 centimeter. Meester Fennis gebruikte in de klas deze afmeting bij de rekenles: hoeveel palen met een doorsnede van 10 cm. gaan er in een vierkante meter? Onderwijs afgestemd op de belevingswereld van de leerlingen, toe al!

De Hervormde Kerk vóór de sloop in 1907.
Tekening van Jan Veenman

In document NL-KhfHK28552 op de collectiebank van de Historische Kring kunt u lezen wat Piet nog meer vertelde over de sloop van deze Kerk.
Piet werd timmerman (ik weet niet of die dennenhouten palen hier iets mee te maken hebben), een hele goede timmerman. Hij heeft het vak zichzelf aangeleerd. Hij had een creatieve geest. Hij maakte vele miniatuur kistjes, stoofjes enz. Tot een paar maanden voor zijn overlijden was hij hier nog actief mee.

Piet heeft 60 jaar op/in de “Ruige hoek” gewoond, toen ging het niet meer. Zijn laatste levensjaren bracht hij door in Hogerwey in Weesp. Hier overleed hij, op 31 januari 1987, op 90- jarige leeftijd. Annie was al op 16 februari 1975 overleden en Piet heeft haar in zijn laatste jaren ontzettend gemist.

Over de Algemene Ledenvergadering en statuten

Statuten
Vanwege onze ANBI status dienen de statuten aangepast te worden. Hiervoor heeft het bestuur in 2020 nog eens uitgebreid naar de statuten gekeken waarbij ze tot de conclusie kwam dat deze erg verouderd waren en op meerder punten aan vernieuwing toe waren.
Hiervoor is een notaris benaderd die bereid was om de statuten voor een zeer redelijke prijs aan te passen. Nadat de concept statuten zorgvuldig door het bestuur zijn bekeken en goedgekeurd.

Om de nieuwe statuten definitief te maken is ook de goedkeuring van de leden nodig. Op de eerstvolgende ALV zullen de nieuwe statuten ter goedkeuring worden voor gelegd.
De belangrijkste veranderingen in de statuten zijn:

- Algemene modernisering
- Aanpassing aan de ANBI status van de vereniging
- Leeftijdsgrens bestuursleden weg
- Maximum termijn bestuursleden weg; ze worden toch benoemd door de ALV
- Doelstelling verbreed naar dienen belang historie van de gemeente
- Eenvoudiger bestuur; geen dagelijks bestuur meer

De Algemene Leden Vergadering
Vanwege het Corona virus was het in 2020 niet mogelijk om een ALV te organiseren. We willen daarom in 2021 een gecombineerde ALV houden waarin 2019 en 2020 gecombineerd worden. Omdat de statuten goedgekeurd moeten worden en de eerste vergadering mogelijk te weinig leden anwezig zullen zijn, zullen we tevens een tweede vergadering beleggen. Voorlopig denken we aan eind mei begin juni indien dit met de dan geldende corona regels mogelijk is. Bij het meinummer van de periodiek zult u daar de uitnodigingen voor ontvangen.

Om u kennis te laten nemen van de nieuwe statuten zullen deze op onze website geplaatst worden. Ook is het mogelijk om u deze digitaal toe te zenden. Hiervoor moeten wij wel over uw email adres beschikken. Een verzoek hiertoe kunt u indienen met het contactformulier op onze website: www.hk-kortenhoef.nl Voor leden die geen email hebben is het mogelijk, indien u ze in wil zien, schriftelijk toe te zenden. Stuurt u dan een verzoekje naar ons postadres: Kerklaan 89, 1241 CL Kortenhoef. Wij willen wel benadrukken dat we liefst zoveel mogelijk digitaal doen omdat de kosten voor verzending anders te hoog worden.

Het bestuur

BLOKKER
KORTENHOEF

Winkelcentrum De Meenthof
Meenthof 42/A Kortenhoef
Tel. 035 - 656 04 91

oogzorg briljant
kijkt én luistert

oorzorg briljant
kijkt én luistert

Meenthof 40, 1241 CZ Kortenhoef. Tel 035 656 05 48
www.oogzorg-briljant.nl

Colofon

postadres: Kerklaan 89, 1241 CL Kortenhoef
bezoekuren: iedere woensdagavond van 20.00 uur tot 22.00 uur en iedere laatste zaterdag van de maand van 13.00 uur tot 16.00 uur
telefoon: 06 237 640 60 (secretaris)
mail: hkgloriosa@hetnet.nl
website: www.hk-kortenhoef.nl
bank: NL56 RABO 0149 3864 19 t.n.v. HK In de Gloriosa te Kortenhoef

voorzitter:
Jaap (J.) Wertheim, Kortenhoefsedijk 153, 1243 LZ Kortenhoef
06 533 06 135 jaapwertheim@gmail.com
secretaris:
Koos (K.) Voorn, Hugo de Grootstraat 38, 1215 EA Hilversum
06 237 640 60 koos@hk-kortenhoef.nl
penningmeester en ledenadministratie:
Johan (J.) Vermeulen, Kikkerbeet 19, 1241 VG Kortenhoef
06 512 56 949 hk-ledenadm@kpnmail.nl
leden:
Jan Dekker, Jan Schriek, Henk Verhagen, Bruin Wallenburg
Ereleden:
Dhr. D. Buitenhuis, Dhr. M. van Ee, Dhr. J.C. Immerzeel, Dhr. S.F.C. Kessel†, Mw. C. van den Velden-de Groot, Dhr. A.D. Wumkes†
leden van verdienste:
Mw. M.A. Boeve-Bant, Dhr. J.B. Koster†, Dhr. J. Schriek, Mw. V. van Vliet

Lidmaatschap:
De contributie bedraagt minimaal € 15,00 per kalenderjaar
Postbezorging buiten de regio kost € 9,50 extra

Redactie:
Gerrie van Rijn-Luijer, Koos Voorn, Frans van Giessen, Jan Immerzeel en Jan Hendriks. Contact: Tel. 06 237 64 060 email: koos@hk-kortenhoef.nl

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Bij besluit van 11 maart 2019 is onze vereniging voor onbepaalde tijd aangemerkt als algemeen nut beogende culturele instelling (ANBI). RSIN 816 601 069

Hotel & Partycentrum

"De Drie Dorpen"
Cannenburgerweg 51
1244 RG Ankeveen
T +31 (0) 35 656 11 87
F +31 (0) 35 656 23 56

Wijdemeren Tours

Voor al uw touringcar vervoer

Wijdemeren Tours
Cannenburgerweg 51
1244 RG Ankeveen
T +31 (0) 35 655 01 75
F +31 (0) 35 656 23 56
info@wijdemerentours.nl